

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1

гр. София , 19.01.2021 г.

ВОЕНЕН СЪД – СОФИЯ в публично заседание на деветнадесети януари,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: подполк.ЛИДИЯ П.
ЕВЛОГИЕВА

като разгледа докладваното от подполк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Частно
наказателно дело № 20206100200210 по описа за 2020 година

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

Днес, 19 януари 2021 г., в град София, Съдебна палата, в открито
съдебно заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: подполковник ЛИДИЯ ЕВЛОГИЕВА

при секретар Т.Чернева и с участието на полковник А. Радойнов –
прокурор от ВОП – София, разгледа докладваното от председателя ЧНД №
210/2020 г. по описа на Софийски военен съд, образувано по молба за условно
предсрочно освобождаване на лишения от свобода гр.л. Х. М. М. роден на
22.01.1985г. в град София, българин, български гражданство, основно
образование, неженен, осъждан, ЕГН *****.

Производството е по реда на чл. 437, ал.1 и ал.2 от НПК, вр. чл. 70 и
чл. 71 от ал. 1 от НК.

За да се произнесе съдът взе предвид следното:

Делото е постъпило в Софийски военен съд с писмо, вх. №
10224/17.11.2020 от СГС, НО, 16-състав. Видно от материалите по него
съдебното производство е било инициирано от осъдения гр.л. Х. М. М. по
негова молба за предсрочно освобождаване, вх. № 269892/07.10.2020г.

депозирана в Софийски градски съд, където е било образувано ЧНД № 3931/2020г по описа на Софийски градски съд. С протоколно определение № 260751 от 12.11.2020г. по ЧНД № 3931/2020г. по описа на СГС, на основание чл. 438, вр. чл. 437, ал.2, вр. чл. 42, ал.2 НПК съдията-докладчик е прекратил съдебното производство по делото и го е изпратил по компетентност на Софийския военен съд. С разпореждане от 03 декември 2020 г. по настоящото ЧНД № 210/2020 г. по описа на съда е повдигнат спор за подсъдност и с определение № 126/09.12.2020 г. на ВКС делото е изпратено за разглеждане по компетентност на Софийския военен съд. Определението е влязло в законна сила на 09.12.2020 г.

Осъденият гр.л. М. и защитникът му пледират да бъде постановено предсрочно освобождаване. Излагат се съображения, че са налице посочените в закона предпоставки за условно предсрочно освобождаване, тъй като е изтърпял повече от половината от наложеното му наказание, работи и е дал доказателства за своето поправяне.

Началникът на затвора чрез процесуален представител инспектор Младен Спасов Машов и в съдебното заседание по делото изразява становище, че не е налице предпоставката по чл. 70 от НК във вр. чл. 439 от НПК, а именно достатъчно данни за поправяне на лицето в рамките на пенитенциарното заведение. Сочи, че са налице проблемни зони, по които работата следва да продължи, а риска от рецидив не е променен в достатъчна степен, тъй като все още е в средните стойности. По същество изразява становище молбата за условно предсрочно освобождаване на осъдения Х. М. да не бъде уважавана.

Прокурорът счита, че не са налице процесуалните предпоставки за условно предсрочно освобождаване по отношение на лишения от свобода гр.л. Х. М. Счита, че е налице единствено първата предпоставка, а именно същият действително е изтърпял повече от 1/2 от наложеното му наказание, но е налице другата кумулативна предпоставка, а именно доказателства, от които да е видно, че е налице положителна промяна в поведението на осъденото лице. Счита, че са налице доказателства от които е видно, че към настоящия момент, все още не е завършен корекционният процес и не са постигнати целите, визирани в чл. 36 от НК. По същество становището му е, че молбата следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

За да се произнесе, съдът прие за установено следното:

С определение № 64 от 12.12.2016 г. по ЧНД № 0268/2016 г. по описа на Софийския военен съд, на основание чл. 25 във вр. чл. 24 от НК, на осъдения гр.л. Х. М. М. е наложено едно общо наказание в размер на ТРИНАДЕСЕТ ГОДИНИ лишаване от свобода по НОХД № 17115/2011 г. по описа на СРС; по НОХД № 6346/2012 г. по описа на СРС; НОХД № 0195/2013 г. по описа на СВС. Към момента осъдения гр.л. М. изтърпява определеното

му наказание в Затвора – София, считано от 22.02.2013 г.

В хода на съдебното производство по делото са събрани и приобщени писмени доказателства, а именно справка № 335/27.10.2020 г. на Началника на Затвора - София – Министерство на правосъдието, ведно с доклад за лишения от свобода Х. М. М. от 16.10.2020 г. ; справка за планиране на присъда; становище от Замфир Драганов – НС ЗО „Казичене“ към Затвора гр. София; молба от адвокат Пламен Гълъбов, ведно с приложено към нея Удостоверение за раждане от 25.02.2008 г. на Г. Х. М., изд. от р-н Слатина, Столична община; Удостоверение за раждане от 09.01.2009г. на М. Х. М., изд. от р-н Слатина, Столична община; Удостоверение за раждане от 09.01.2009г. на М. Х. М., изд. от р-н Слатина, Столична община; характеристика за осъдения гр.л. Х. М. М. от М. Е. И. (съседка); свидетелство за основно образование, рег. № 64-02/15.06.2018г. на осъдения Х. М. М., изд. от СУ „Св. Иван Рилски“ – София; затворническо досие № 242/2013 г. на осъдения Х. М. М., ведно с опис към него и справка рег. № 335/19.01.2020г. от МП – ГД „Изпълнение на наказанията“ - Затвора гр. София.

По делото са налични и съответните съдебни актове в т. ч. присъда, мотиви, съдебни актове на въззивната и касационна инстанции, от които е видно, че към момента осъдения гр.л. М. е в Затвора гр. София от 22.02.2013 г. С начало 24.03.2017 г. е приведено в изпълнение определение по ЧНД 268/2016 г. по описа на Софийския военен съд, с което му е определено едно общо наказание в размер на 13 години лишаване от свобода по присъдите посочени по-горе в определението. Приспаднати са му 10 месеца и 17 дни изтърпени от 22.02.2013г. до 24.12.2013г. и 15 дни от работа. Зачетен е и предварителния арест от 14.12.2013г. до 22.06.2016г. по НОХД № 0195/2013г. по описа на СВС.

Преди това, от 05.02.2013г. до 22.02.2013г. е бил задържан с МНО „задържане под стража“ по д.п. № 355/13 г. по 01 РПУ СДВР. От 22.06.2016г. до 24.03.2017г. е изтърпял наказание по влязла в сила присъда по НОХД 2448/09г. на СРС в размер на 1 г. лишаване от свобода по НОХД 4248/09 по описа на СРС със зачетен предварителен арест и работни дни, след което е бил освободен на 15.09.2011 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 НК, изм. бр. 13/2017 г. в ДВ, в сила от 07.02.2017 г. съда може да постанови условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част от наказанието "лишаване от свобода" по отношение на осъден, който е дал доказателства за своето поправяне и изтърпял фактически не по-малко от една втора от наложеното му наказание, което е относимо към този осъден. От посочените данни се установява, че една втора от наложеното на осъдения наказание лишаване от свобода от 13 (тринадесет) години е 6 (шест) години и 6 (шест) месеца, т. е. към днешна дата той е изтърпял същите и малко над изискуемият минимум. Видно от представената справка в съдебното заседание по делото, се

установява категорично, че осъдения гр. л. Х. М. е изтърпял част от наказанието в размер на 7 (седем) години, 2 (два) месеца и 10 (десет) дни, като остатъка от изтърпяването му към момента е 4 (четири) години, 5 (пет) месеца и 29 (двадесет и девет) дни.

Доказателствата за поправянето на осъдения гр.л. Х. М. М. съгласно разпоредбата на чл. 439а от НПК са всички обстоятелства, които сочат положителна промяна на осъдения по време на изтърпяване на наказанието като добро поведение, участието в трудови, спортни образователни, обучителни квалификационни и др. дейности или специализирани програми за въздействие и обществено полезни прояви. Доказателства за поправянето се установяват от съответните оценки на осъдения, работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата, както и други източници на информация за поведението на осъдения в местата за лишаване от свобода. В конкретния случай по делото осъдения М. е полагал труд, видно от приложения доклад, изготвен от ИСДВР на 16.10.2020 г., като в него се съдържат данни от които се обосновава извод, че е положения от него труд се е изразявал последно в почистване на компютърна зала на територията на затвора гр. София. Съгласно заповед № 252/18.06.2019 г. е изпълнявал трудови задължения, а в последствие със заповед № 472/29.11.2019г. е преназначен като работник абонатна станция „Векилски“ и се справя добре с работата. Посещава и учебни занятия в училище „Св. Иван Рилски“ при ЗО – Казичене.

От материалите по делото се установява, че при първоначалната оценка на риска от рецидив, ведно с приложен към доклада първоначален план за присъдата е констатиран риск от рецидив в размер на 52 т., а именно в средния размер, т.е при първоначални 71 т., впоследствие намалени на 57 т. Намалението на нормата с общо 5 пункта се дължи на положителни промени вследствие на приетата от осъдения отговорност за криминалното си поведение, осъзнаване наличието на жертва, приемане на присъдата за справедлива, демонстрация на самоконтрол по отношение на други лишени от свобода, разпознаване на проблемите и подобряване на уменията за справяне с тях. Същевременно е посочен риск от сериозни вреди за обществото, който е среден в условията на местата за лишаване от свобода.

Съдът кредитира посоченото в доклада, че не са налице достатъчно доказателства за поправяне и превъзпитание - зони, начин на живот и обкръжение и умения за мислене остават гранични, като продължават да бъдат обект на наблюдение и корекция от компетентните органи. Също така настоящия съдебен състав споделя извода, че към момента не е приключила и корекционната работа, поради това, че целите и задачите заложили в индивидуалния план на присъдата се изпълняват, но не са изпълнени в тяхната цялост. Отделно от това съдът взе предвид, че осъдения гр.л. М. не е наказван за допуснати нарушения по реда на ЗИНЗС, а същият е награждаван

многократно и към служителите на затвора се отнася с нужното уважение, а в пределите на ЗО „Казичене“. Категоричен обаче остава извода на началника на затвора – София, представляван в съдебното заседание по делото от инспектор Машов, които съдят споделя напълно, че съществуват и към момента проблемни зони, по които работата следва да продължи, а рискът от рецидив не е променен в достатъчна степен, прогресивната пенитенциарна система не е изпълнена в своята цялост и е налице значителен остатък от наложеното му наказание.

Преценени в съвкупност всички доказателства, включително приложените в затворническото досие и приобщените в съдебното заседание по делото позволява извод, че не е налице втората от кумулативно посочените в чл. 70, ал. 1 НК предпоставки за постановяване на условно предсрочно освобождаване по отношение на осъдения гр.л. М., независимо от ангажираните от него и защитата му доказателства във връзка с това, че има три деца – непълнолетната Г. Х. М. и малолетните М. Х. М. и М. Х. М., следва да се грижи за семейството си. Отделно от това, в затворническото досие, приложено по делото, се съдържат данни, че осъдения М. има близки (братя и сестри), които могат да полагат грижи както за децата и семейството му.

След като ги обсъди, съдът счита, че сами по себе си тези обстоятелства не са от категорията на изключителните причини от семеен характер, като няма как да бъдат противопоставени на отчетен и все още продължаващ риск от рецидив за обществото среден и констатираното криминално поведение на осъдения, което е довело до пребиваването му в местата за лишаване от свобода, последното от които е участие в организирана престъпна група и извършени тежки умишлени престъпления. Доводът свързан с епидемичната обстановка в страната съдът намира също за несъстоятелен, предвид предприетата държавна политика по този въпрос и мерките, свързани с опазване здравето и живота на гражданите на Република България. По делото не са представени доказателства, които могат да обосноват извод за влошено здравословно му състояние на осъдения гр.л. М. или близките му, още повече, че в доклада на ИСДВР е обследвано здравословното състояние и статус, като е посочено че същия е в добро общо здравословно състояние.

При така изложеното, въпреки, че в днешното съдебно заседание по делото изтърпяващия наказанието гр. л. М., да заявява, че се е поправил и взел поука, без да коментира остатъка от наказанието съдът счита, че молбата на осъденото лице не следва да бъде уважена, тъй като събраните по делото доказателства, както и информация за поведението на лицето не сочат, че осъденият гр.л. М. е дал убедителни доказателства за своето поправяне в срока, който търпи наказание "лишаване от свобода" т. е., съда счита, че не е налице другата предпоставка за условно предсрочно освобождаване, а именно

да са налице доказателства за поправянето на осъдения.

Също така, следва да бъде посочено, че закона не задължава съда да освободи условно предсрочно, което и да е било лице при фактически изтърпяно не по-малко от една втора от наложеното наказание, а му дава право да прецени, дали кумулативно са изпълнени, посочените в чл. 70, ал. 1 НК условия. Основната роля на института е проява на адекватна и реципрочна реакция от страна на държавата вследствие на предприети от осъденото лице активни действия, удостоверяващи неговото поправяне и промяна към общественополезно поведение.

Като съобрази горепосоченото и данните по делото съда счита, че не следва да уважи молбата на осъдения гр.л. Х. М. М. за условно предсрочно освобождаване.

Воден от горното и на основание чл. 440, ал.1 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения гр.л. Х. М. М., ЕГН ***** за условно предсрочно освобождаване от остатък на наложеното му наказание "лишаване от свобода" по ЧНД № 0268/2016 по описа на Софийския военен съд, което по настоящем търпи в Затвора - София.

ПРЕПИС от определението ДА СЕ ИЗПРАТИ на Военно-окръжна прокуратура – София, за изпълнение, след влизането му в сила.

ПРЕПИС от определението ДА СЕ ИЗПРАТИ на Началника на затвора – София за сведение и изпълнение, след влизането му в сила.

На основание чл.441 от НПК УКАЗВА на осъдения гр.л. Х. М. М., че нова молба или предложение може да бъде направено не по рано от ШЕСТ месеца от деня на влизане в сила на определението.

ДА БЪДЕ ВЪРНАТО на началника на Затвора – гр. София затворническото досие № 242/2013 на осъдения гр.л. Х. М. М., след влизане на определението в сила.

Определението подлежи на обжалване от осъдения и началника на затвора и на протест на прокурора в 7 - дневен срок пред Военно - апелативния съд.

Съдия при Военен съд – София: _____